

Η ιστορία της Πόντιας μητέρας που θα μπορούσε να είναι ταινία!

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Η ιστορία που αναδημοσιεύουμε, στηρίζεται σε προσωπικές μαρτυρίες. Διατηρεί όμως αυθεντικά στοιχεία από τον διωγμό των Ποντίων και ανταποκρίνεται στις ιστορικές αφηγήσεις για τα οικογενειακά δράματα που συνόδευσαν τους χιλιάδες ξεριζωμένους. Αυτές οι ιστορίες αποτελούν ένα «ανοιχτό βιβλίο», που συνεχώς γράφεται από τους πρωταγωνιστές και τους απογόνους τους.

Η καταγραφή της μαρτυρίας έγινε από τη φοιτήτρια του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Όλγας Ντέλλα, τον Μάρτιο του 1992.

Μια γυναίκα από τη Ριζούντα του Πόντου, που οι Τούρκοι σκότωσαν τον άνδρα της, εγκαταστάθηκε σε προσφυγικό καταυλισμό της Δράμας. Είχε τρία παιδιά – δύο αγόρια κι ένα κορίτσι. Το κορίτσι ήταν μαζί της στη Δράμα, τα αγόρια όμως δεν ήξερε τι είχαν απογίνει....

Πέρασαν αρκετά χρόνια και στη Δράμα, όπου είχε εγκατασταθεί, δεν είχε τα απαραίτητα για να ζήσει και γι' αυτό αποφάσισε να επιστρέψει στον τόπο της, μήπως κατορθώσει και πάρει μαζί της ένα δοχείο χρυσές λίρες κι άλλα κοσμήματα που έχει κρύψει ο άντρας της, στο φούρνο του σπιτιού τους.

Πραγματικά μια μέρα έφτασε στη Ριζούντα. Στάθηκε στη γνώριμη βρύση. Απέναντι ήταν το σπίτι της! Ρώτησε μια Τουρκάλα ποιος ήταν ο καινούριος σπιτονοικοκύρης. Ήταν ένας συνταγματάρχης του τουρκικού στρατού. Η γυναίκα είδε ότι ο φούρνος δεν είχε γκρεμιστεί, όμως δίσταζε να πλησιάσει το παλιό της σπίτι, επειδή ο ένοικος ήταν τόσο ισχυρός.

Όταν η Τουρκάλα έμαθε ότι το σπίτι ήταν δικό της, δεν την άφησε να φύγει αλλά την προέτρεψε έντονα να πάει εκεί. Πραγματικά η γυναίκα χτύπησε την πόρτα και της άνοιξε η σύζυγος του συνταγματάρχη. Της είπε τότε ότι το σπίτι ήταν το πατρικό της. Η γυναίκα την παρακάλεσε να παραμείνει μέχρι να επιστρέψει ο

άντρας της. Έτσι έγινε και το μεσημέρι, όταν φάνηκε ο συνταγματάρχης, του διηγήθηκε η Ελληνίδα την ιστορία της.

Ο Τούρκος συνταγματάρχης την προσκάλεσε να παραμείνει μαζί τους όσο καιρό επιθυμούσε, εφόσον το σπίτι ήταν δικό της! Η φτωχή γυναίκα κάθισε στο σπιτικό της μια βδομάδα. Σ' αυτό το διάστημα διαπίστωσε ότι ο συνταγματάρχης ήταν καλός άνθρωπος. Έτσι σκέφτηκε να του ζητήσει να ερευνήσει για τα δύο αγνοούμενα παιδιά της.

Μερική άποψη της Ριζούντας

Ο συνταγματάρχης, χάρη στη θέση του, κατόρθωσε να ανακαλύψει ότι το ένα της παιδί είχε σκοτωθεί, ενώ το άλλο συνέχιζε να αγνοείται. Τότε η γυναίκα, αναλογιζόμενη τη φτώχεια της, αποφάσισε να του πει για τις κρυμμένες χρυσές λίρες, αφού έτσι και αλλιώς ήταν χαμένες. Του εξήγησε μάλιστα ότι είχε μια κόρη να παντρέψει και του υποσχέθηκε ότι τα μισά θα ήταν δικά του. Ψάξανε λοιπόν και οι δυο στο φούρνο και βρήκανε όλα τα πολύτιμα αντικείμενα που ήταν κρυμμένα. Έγινε η μοιρασιά, και το μόνο πρόβλημα ήταν ο τρόπος με τον οποίον η γυναίκα θα έβγαινε από τα σύνορα.

Ο συνταγματάρχης την καθησύχασε, υποσχόμενος ότι θα τη συνόδευε εκείνος. Την ημέρα που θα έφευγε, είδε ένα φορτηγό γεμάτο με 10 μπαούλα. Η γυναίκα

απόρησε, ο Τούρκος όμως της απάντησε: «Αυτά είναι δώρο για την κόρη σου. Αυτό το σπίτι ήταν δικό σου και εγώ τώρα με αυτά το ξεχρέωσα».

Έφτασε η γυναίκα στη Δράμα, αφηγήθηκε τι της συνέβη, μα η γειτονιά δεν πίστευε αυτά που άκουγε! Γέμισε το σπίτι με κόσμο, που μαζεύτηκε να δει την προίκα της κόρης. Άνοιξαν τα μπαούλα και ξαφνικά, σε ένα από αυτά, βρήκαν τη φωτογραφία του συνταγματάρχη και της γυναίκας του! Την ρώτησαν αν αυτός ήταν ο Τούρκος που είχε γνωρίσει. Πραγματικά ήταν ο ίδιος! Γύρισαν τη φωτογραφία, η οποία έγραφε από πίσω: «Αγαπητή μου μητέρα, εγώ είμαι ο γιος σου, ο οποίος σώθηκα αλλά δεν μπορούσα να σου το πω! Ό,τι θέλεις εσύ και η αδελφή μου, είμαι στη διάθεσή σου. Είμαι κοντά σας!».

Η καταγραφή της παραπάνω μαρτυρίας έγινε από τη φοιτήτρια του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Όλγας Ντέλλα, τον Μάρτιο του 1992.

Πηγή: Pontosnews